

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku T. S. i P. S. następców prawnych zmarłej J. S.
przy uczestnictwie M. P.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2008 r.,
skargi kasacyjnej Prokuratora Generalnego od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z
dnia 9 maja 2007 r., sygn. akt III Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie, znosi postępowanie przed Sądem Okręgowym
w G. i przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania i
rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia 30 listopada 2006 r. stwierdził, że wnioskodawczyni J. S. nabyła prawo własności szczegółowo opisanej nieruchomości przez zasiedzenie z dniem 24 marca 2002 r. Od tego postanowienia wniosła apelację uczestniczka postępowania M. P. Mimo że w dniu 29 grudnia 2006 r. wnioskodawczyni zmarła, o czym Sąd Rejonowy w sposób pośredni powziął wiadomość z treści pisma z dnia 7 marca 2007 r., apelacji nadany został bieg.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 9 maja 2007 r. oddalił apelację.

Od postanowienia tego Prokurator Generalny wniósł skargę kasacyjną opartą na podstawie naruszenia art.174 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art.13 § 2 k.p.c. Wnosił o uchylenie

zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu nieprocesowym śmierć uczestnika uzasadnia zawieszenie postępowania, gdy jego interesy są sprzeczne z interesem innego uczestnika. Nie budzi wątpliwości, że interesy wnioskodawczynie i uczestniczki postępowania są sprzeczne o czym świadczy wniesiona apelacja. Istniała zatem podstawa do obligatoryjnego zawieszenia postępowania z urzędu (art.174 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Niezawieszenie postępowania spowodowało, że postępowanie apelacyjne zakończone zaskarżonym orzeczeniem toczyło się z udziałem nieistniejącej osoby. Czynności procesowe podejmowane przez pełnomocnika wnioskodawczynie należało potraktować jako niedokonane; postępowanie było więc nieważne.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 398¹⁵ w zw. z art. 386 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.).